

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟ ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΑ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΡΠΑ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΣΤΗ "BABYLON" ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ 11 ΙΟΥΛΗ ΩΡΑ: 8μμ.

Η φυλάκιση του Γιάννη Παρπα που αρνήθηκε να πάει στις ασκήσεις της εθνοφρουράς για λόγους συνείδησης, και μάλιστα πολιτικούς, ξαναφέρνει στην επιφάνεια το πρόβλημα των αντιρρησιών συνείδησης. Ένα πρόβλημα που υπήρχε τότε και αλλού, από καιρό με τις διωξεις εναντίον στους θρησκευτικούς αντιρρησίες, κυρία τους Μαρτυρές του Ιεχωβά, αλλά και με τους "κρυφούς" αντιρρησίες, όλους αυτούς που αναγκάστηκαν να δηλώσουν ψυχασθενείς ή ομοφυλόφιλοι.

Δικαιωμα στην αρνηση στρατεύσεως για λόγους συνείδησης

Τι είναι αντιρρησίας συνείδησης; Ας δούμε πως ορίζουν οι ίδιοι τον εαυτό τους στην Ελλάδα μέσα από το περιοδικό τους, το "ΑΡΝΟΥΜΑΙ":

Αντιρρησίας συνείδησης είναι το άτομο εκείνο που αρνείται την εκπλήρωση της στρατιωτικής θητείας, για λόγους που του επιβάλλει η συνείδηση του ή οι φιλοσοφικές, ανθρωπιστικές, πολιτικές, ηθικές, θρησκευτικές ή άλλες πεποιθήσεις του.

Η αρνηση στην στρατεύση μπορεί να είναι μερική, ν' αφορά δηλαδή την αντίθεση σε ένα συγκεκριμένο στρατό επειδή - κατά την άποψη του αντιρρησία - είναι φιλοπολεμικός, ρατσιστικός, εγκληματικός κλπ. Μπορεί όμως να είναι και αρνηση ολική, να ξεκινά δηλαδή από μια συνολική αντίθεση στην στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας, και ο αντιρρησίας να αρνείται κάθε μορφή βίας, και την συμμετοχή του σε οποιοδήποτε στρατό.

Αυτά έχουν αναγκαστεί να τα αναγνωρίσουν ακόμα και οργανισμοί όπως τα Ηνωμένα Έθνη, το Συμβούλιο της Ευρώπης και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο που αποτελούνται από εκπροσώπους κρατών που έχουν όλα δικούς τους στρατούς.

Για παραδείγματα το ηφίσμα ΜΑΤΕΙΟΚΙ 7/2/83 του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου γράφει τα εξής για τους αντιρρησίες συνείδησης

"Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο...

Στην Ελλάδα έχουν εμφανιστεί αρκετοί αντιρρησίες συνείδησης δυο από τους οποίους αυτή την στιγμή κάνουν απεργία πείνας στις φυλάκες όπου βρίσκονται καταδικασμένοι σε πολυχρόνιες φυλάκισεις. Επιτροπές συμπαράστασης στους αντιρρησίες, οργανώσεις αντιρρησιών καθώς και ειδικά έντυπα υπάρχουν στις περισσότερες χώρες του κόσμου.

Όχι στην αυξανόμενη στρατιωτικοποίηση

Οι αντιρρησίες συνείδησης έχουν επίσης βρει συμπαράσταση και από όλους αυτούς βλέπουν τον στρατό σαν ένα καταπιεστικό μηχανισμό που έχει πολλές φορές χρησιμοποιηθεί ανοίχτα εναντίον στην κοινωνία. Οι στρατιωτικές δικτατορίες και τα πραξικοπήματα δεν είναι ούτε τόσο παλιά ούτε τόσο μακρινά. Εμμεσα ακόμη χρησιμοποιείται καθημερινά εναντίον της κοινωνίας είτε προετοιμαζοντας αβούλους και "πειθαρχικούς" εργάζομενους για τις επιχειρήσεις, είτε όταν χρειαστεί σαν απεργιοπλαστικό μηχανισμό (τα στρατιωτικά φορτηγά έχουν αντικαταστήσει πολλές φορές τα λεωφορεία των απεργών στις αστικές συγκοινωνίες στην Αθήνα).

Οι ιδέες οι συνθήκες στον στρατό κάνουν πολλούς ανθρώπους να βλέπουν με αντιπάθεια τον στρατό. Οι αυτοκτονίες φανταρικών δεν είναι ούτε στον τόπο μας αγνώστες, καθώς και τα εξαντλητικά καθήκοντα και η υπολοιπή στυγνότητα που στοχο έχουν να ισοπεδώσουν την προσωπικότητα ώστε να είναι ετοιμοί οι στρατοκράτες ότι οι φανταροί δεν θα αρνήθουν να εκπληρώσουν την οποιαδήποτε διαταγή.

Για μια ειλικρινή επαναπροσέγγιση με τους τουρκοκυπρίους

Ακόμα ένας λόγος που πρέπει να υποστηρίξουμε την πράξη του Γιάννη Παρπα είναι οι λόγοι που επικαλείται για αυτήν. Η επιθυμία του για μια ειλικρινή επαναπροσέγγιση με τους τουρκοκυπρίους η οποία μπορεί να οδηγήσει στην ειρήνη, είναι η βασική αιτία που τον οδήγησε να αρνηθεί να πάει στις ασκήσεις. Η αρνηση του να συμμετάσχει σε έναν πόλεμο τον οποίο θεωρεί σαν άδικο από όλες τις μεριές. Η αρνηση του να ενισχύσει έναν στρατό που έχει δειστεί πριν και κατά το '74 ότι αν δεν είναι χειρότερος πόλεμος δεν είναι ούτε και καλύτερος από τον τουρκικό και τον τουρκοκυπριακό.

Ακόμα και αν δεν συμφωνεί κανείς με όλους αυτούς τους λόγους, πρέπει να παραδεχτεί ότι είναι αρκετά σημαντικοί και σοβαροί ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ λόγοι που δεν του επιτρέπουν να πάει με ελαφρία συνείδηση στις ασκήσεις.

Μετά την διμηνή φυλάκιση του, μετά τις χειρότερες φυλάκισεις που τον περιμένουν, μετά την απροβλεπτή, το λιγότερο, όλων των επίσημων πολιτικών φόρων να τον υποστηρίξουν, φαίνεται αναποφασίσιμα ότι θα υποχρεωθεί να συμμετάσχει στις ασκήσεις, όπως κάνουν και άλλοι που συμμετέχουν χωρίς να θέλουν. Το ότι όμως αυτή η επιτροπή δεν μπορεί να καταφέρει μέσα να αναγνωρίσει το δικαίωμα αρνήσεως στρατεύσεως στους αντιρρησίες συνείδησης, δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να καταφέρει τουλάχιστον να προβάλει αυτά τα ζητήματα και να ευαισθητοποιήσει σε αυτά ώστε και ένα μικρό μέρος των προοδευτικών ανθρώπων. Μπορεί και πρέπει το λιγότερο να δειξεί την υποκρισία όλων

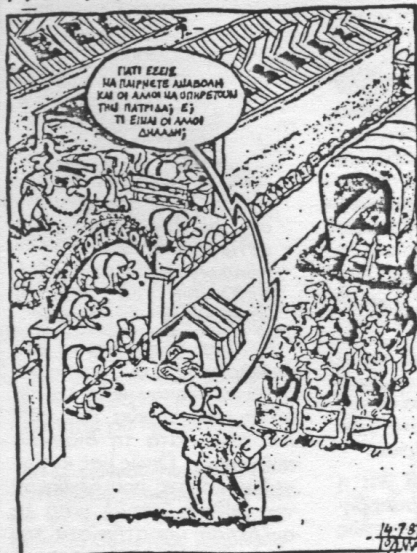
1. Υπενθυμίζεται ότι το δικαίωμα στην ελευθερία σκέψης, συνείδησης, και θρησκευτικής συνείδησης συγκαταλέγεται μεταξύ των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

2. Επισημαίνεται ότι η προστασία ελευθερίας της συνείδησης συνεπάγεται το δικαίωμα αρνήσεως της εκπλήρωσης της ενοπλής στρατιωτικής θητείας και εκείνο της εγκατάλειψης της για λόγους συνείδησης.

3. Παρατηρείται ότι κανένα δικαστήριο και καμία επιτροπή δεν μπορεί να επεμβαίνει στην συνείδηση ενός ατόμου και ότι μια δήλωση με τους προσωπικούς λόγους πρέπει συνεπώς να αρκεί, στην μεγαλύτερη πλειοψηφία των περιπτώσεων, για την αναγνώριση του καθεστώτος του αρνούμενου να στρατευτεί για λόγους συνείδησης.

4. Επιβεβαιώνεται ότι η εκπλήρωση μιας αναπληρωματικής θητείας, όπως προβλέπεται στο ηφίσμα 337 (1967) της κοινοβουλευτικής συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ποινή και πρέπει να διοργανώνεται στα πλαίσια του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ενδιαφερόμενου προσώπου...

Οι περισσότερες χώρες της Ευρώπης, με χαρακτηριστικές εξαιρέσεις την Ελλάδα, Τουρκία και Κύπρο, έχουν αναγνωρίσει και συμπεριλάβει στις νομοθεσίες τους το δικαίωμα αρνήσεως στρατεύσεως για λόγους συνείδησης.

των διακυρξέων που κυκλοφορούν για την υπερασπίση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των διακυρξέων για θητεία που θα αποτελέσει "εθελοντική προσφορά" καθώς και των διακυρξέων για την επαναπροσέγγιση με τους τουρκοκυπρίους.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΡΠΑ
ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗ

"Από τις 24/5/88 βρίσκομαι στις κεντρικές φυλάκες καταδικασμένος σε δυο μήνες φυλάκη. Είμαι οικοδόμος καλούμενος 24 χρόνων και ο λόγος που βρίσκομαι στην φυλάκη είναι ότι αρνήθηκα για λόγους αρχών και συνείδησης να πάω μέρος στις τακτικές ασκήσεις της εθνοφρουράς που με κάνουν.

Τιμωρμαι για τις ιδέες μου, τιμωρμαι γιατί θεωρώ υποκρισία από την μία να προβάλλεται η επαναπροσέγγιση με τους τουρκοκυπρίους, ορισμένοι τους αποκαλούν "αδελφία", και από την άλλη να δυναμώνουμε τον στρατό και να στρατιωτικοποιείται ολόκληρο και περισσότερο η κοινωνία και η ζωή μας.

Τιμωρμαι γιατί δεν θέλω να δυναμώσω ένα στρατό για τον οποίο δεν υπάρχει καμία αγωγή ούτε αμα γίνεται αρκετά δύσκολο δεν θα χρησιμοποιηθεί ξανά για να κάνει "ανδραγαθήματα" σαν αυτά που εκανε πριν το '74 εναντίον των τουρκοκυπρίων και των ελληνοκυπρίων εργαζομένων.

Η συμπαράσταση που περιμένα από τους δημοκρατικούς και προοδευτικούς συμπολίτες ήταν ανυπαρκτή. Η ευαισθησία τους για την καταπίεση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων φαίνεται ότι περιορίζεται μόνο σε αυτά που δεν θίγουν τον ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ τους. Δεν θέλω να παραστήσω τον ηρωά και δεν είμαι. Δεν έφευγα τελικά να εξαναγκαστώ να πάω μέρος στις ασκήσεις επειδή απειλούμαι με πολύ μεγαλύτερη φυλάκιση. Ελπίζω η πράξη μου να μην πάει χαμένη και να βρεθούν εργαζομένοι που θα διαμαρτυρηθούν και θα υποστηρίξουν το δικαίωμα αυτών που δεν θέλουν να υπηρετήσουν για λόγους αρχών και συνείδησης, και θα υποστηρίξουν μια πιο ειλικρινή επαναπροσέγγιση με τον τουρκοκυπριακό λαό.

25/6/88

Γιάννης Α. Παρπας

Κεντρικές φυλάκες Λευκωσίας"

Δικαιωμα στην αρνηση στρατεύσεως για λόγους συνείδησης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟΝ ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΑ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΡΠΑ
ΤΗΛ. Λευκωσία - Λεμεσός